

Crisi i proteccionisme a finals del segle XIX

Darreres dècades del segle XIX a Europa occidental

Arribada massiva de cereals procedents dels Estats Units i de Rússia, a preus molt més baixos que els autòctons.

El fenomen fou especialment greu a **Espanya**, amb una agricultura eminentment cerealística i que dominava sobre el PIB nacional.

La **caiguda dels preus** va fer frontollar l'agricultura europea, que no podia competir amb les noves importacions.

Crisi agrària a Espanya de finals de segle

Baixa rendibilitat dels conreus tradicionals de cereals, amb un escàs marge de beneficis.

La impossibilitat de competir amb els nous preus va portar a la ruïna a molts agricultors.

En algunes ocasions, la situació es va resoldre parcialment amb la introducció de nous cultius més rendibles.

Crisi del sector vitivinícola (crisi de la fil·loxera)

La producció de vi havia crescut molt a Catalunya i a altres regions a partir de la dècada dels 50

Aparició de la plaga de la **fil·loxera** (procedent de la vinya americana) a França, que davallà notablement la seva producció.

El 1879 la fil·loxera arriba a Catalunya i es va estenent lenta però inexorable, destruint tota la vinya que va trobant.

Desaparició total de la varietat de vinya catalana i profunda crisi en el primer sector agrícola català

La **crisi econòmica** fou seguida d'un **conflicte social** entre arrendataris de terres (*rabassaires*) i propietaris, ja que el contracte de conreu més comú tenia com a referent la vida de la vinya.
(Intent d'imposar contractes més breus)

La solució no arribà fins a la imposició de noves varietats de vinya americana, immune a la plaga.

La política econòmica dels governs de la Restauració davant la crisi de finals de segle

